Improvisatsioonist

No see improvisatsioon, mis see siis on?
Kuidas hinnata selle elamise ime või -improvisatsiooni “väärtust”, ehk kas kõike on võimalik alati mõnusaks või heaks teha?

Improvisatsiooni ennast ei ole võimalik teeselda. See oskus või anne kas on inimesele kaasa antud või siis mitte.

Siin ongi oluline see et “käigupealt” tuleb osata kiireid ja mõtestatud “häid” otsuseid teha.
See on ju “vahetu looming” ja loova “energia” edasiandmine vahetult sellele improviseerijale endale, kui ka teistele teda ümbritsevas ruumis ja ajas.

Tänapäeval aga tihti inimesed unustavad ära, selle meie enese ühise “praeguse hetke”, sest meid ümbritsev raadio ja televiisor ning ka see elektroonilise meedia “illusioorsus”, kisub meid omaenda ajast, tajust ja meeltest välja.

Ehk siis, praegune hetk meie ümber - olevik - ongi mingi “parim hetk selles praeguses ajamomendis” või siis toimub siin me ümber koguaeg üks “ühine hetkelooming” ja üks “ühiskonna koos rajamise mäng”.

No seda “meie elu mängu” ja inimese enda mängumeelt võib ju ka liigitada improvisatsiooni alamvormiks, kus kõige tõepärasem tunnetus või siis isiku sisemine personaalne tegevus või hingeline tugevus, mis võib inimesel olla on tema endale elamiseks ja arenemiseks antud aeg. Samas ka aeg võib muutuda “komistuskiviks”, kui seda liiga palju on inimesele antud, kuna inimene on ju oma loomult “natuke” laisk.

Kas aga me elu on siin millegi tegemine “ettevalmistamatult” või siis “ettekavatsematult”?
On see selle meile enestele antud “enda aja” kasutamise oskuste korraldamise ja improviseerimise tulemus?

Aeg on siin aga “midagi” või kuidagi “limiteeritud” 24 tunniga päevas, sest meile ei ole ju antud võimeid ajaga manipuleerimiseks siin selles meie reaalsuse piirimail. Ehk see siis on nagu “praegusesse ajahetkesse kõigi meie oma tajude ja meeltega süvitsi minemine”.

Kriitik, kes meid kõiki siin ja praegu kritiseerib, ongi see meie enda “ajakasutuse” ja planeerimise oskus. See inspiratsioon ise on ka ju ajaliselt “ebapüsiv”, no on ju “ühel hetkel loodud” ja eeldab väga head “instrumendi ” ehk keha sisemise tunnetuse valdamist.

Kriitiline võib olla ka see aeg, mida inimene kasutab või väärtustab tema enese “hingetee” arenguks.
Tema enda “kriitiline tee”, leidmaks seda tema enda isiklikku “sisemist hingelist tasakaalu”.
No ja projektijuhtimises kasutatakse ka ju ajaplaneerimisel neid “aja puhvreid” või siis “mõtte pause” ehk uinakuid ja meditatsioone leidmaks “midagi” ise enese seest.

Ka see ajaline “paus”, mis meid ümbritsevas õhkkonnas või ühiskonnas on momendil toimumas on järsku mingisugune ajaliselt “vajalik” hetk, et meile enestele (või meie naabritele) tekiks seda tunnet, et nagu keegi oleks vahepeal akna lahti teinud ja värsket õhku siia maailmakeerisesse sisse või siis juurde lasknud.
No see ajas “halvaks või hapuks” läinud “inimsuse vastased süsteemid” siin ja sealpool sood või siis meie endi “piire” on ju vaja välja vahetada millegi uudsema ja värskema mõtteviisi vastu, mis ei oleks

nii destruktiivne ka meie endi kaasteeliste suhtes.

Ah jaa, aga seda improvisatsiooniga tegelejat, ehk meie enese rollis esinevat isikut, kes me siis ise siin siis ka ei oleks, nimetatakse siinmail improviseerijaks või improvisaatoriks ju.
No ja see “hea improvisaator” rajab seda va “oma loomingut” ka ju ausalt, mitte mingite erinevate nippide või spikrite varal, no ja siis ta ise suudab ka üllatuda, sellest ajas toimuvast loomingust.

– 30. 09. 2022

From:
https://www.sannebild.eu/ - **Sanne Andi Bild**

Permanent link:
https://www.sannebild.eu/ee/improvisatsioon

Last update: **08.04.2025 18:36**